

Til nr. 7.

Ændringen skal tydeliggøre, at kommunen ikke må anvende en transbedømmelse ved udbetaling af forskud, men alene skal påse, at sikrede opfylder dagpengelovens betingelser for at få udbetalt dagpenge. Ændringen er foreslået i en fælles henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Til nr. 8.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 14.

Til nr. 9.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 10.

Det har i praksis vist sig, at en frist på kun 3 måneder for anmeldelse af sygdom til det sociale udvalg ikke altid er rimelig over for lønmodtageren.

Det foreslås derfor, at den gældende frist ændres fra 3 til 6 måneder.

Til nr. 11.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 12.

Forslaget til § 33, stk. 2, åbner mulighed for, at 14-ugers perioden kan deles, således at en kvinde, der genoptager arbejdet efter fødslen, men før 14-ugers periodens udløb vil have ret til på et senere tidspunkt at få udbetalt dagpenge for den del af 14-ugers perioden, der er tilbage, når arbejdet genoptages. Dette gælder både de situationer, hvor barnet bliver på hospitalet, efter at moderen er kommet hjem, og hvor moderen får barnet med hjem, men det senere indlægges på hospital inden for 14-ugers perioden.

Ved at benytte udtrykket „i tilknytning til“ tilkendes det, at der eventuelt kan gå nogle få dage, før kvinden ved barnets udskrivelse igen kan blive frigjort for sit arbejde.

Det understreges, at forslaget ikke hjemler ret til fravær, men at der må aftales en ret til fravær uden løn. Yder arbejdsgiveren alligevel løn under fraværet, vil han være berettiget til refusion efter de almindelige regler, jfr. dagpengelovens § 27. Fraværet må bero på individuel aftale eller kollektiv overenskomst.

Ved den foreslåede formulering af § 33, stk. 3, gives der ret til dagpenge på grundlag af dagpengegivende lønindtægt i indtil 6 uger af den fraværsperiode, som de adoptionsundersøgende myndigheder fastsætter i forbindelse med adoption, og

denne periode er efter praksis 3 måneder. Udtrykket „adoptionssøgende“ er neutralt, således at såvel en mand som en kvinde kan vælge at blive hjemme og få ret til dagpenge.

Såfremt den ene af de adoptionssøgende er uden tilknytning til arbejdsmarkedet, har den anden ikke ret til dagpenge.

Om ret til fravær fra arbejdet henvises til bemærkningerne ovenfor til § 33, stk. 2.

Til nr. 13.

Det har i praksis vist sig at have uheldige konsekvenser, at betingelsen for at få udbetalt dagpenge i anledning af fødslen ikke kan anses for opfyldt i tilfælde, hvor pågældende er tilmeldt arbejdsformidlingen, men ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Bestemmelsen vil navnlig få betydning i de tilfælde, hvor lønmodtageren på grund af opsigelse til fratræden før fødslen ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav og ikke har kunnet få nyt arbejde uanset tilmelding til arbejdsformidlingen.

Til nr. 14.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Til nr. 15.

Konsekvensændring af forslagene nr. 12 og 14.

Til nr. 16.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 17.

For afgørelser truffet af det sociale udvalg vedrørende retten til dagpenge, afløser amsankenævne sikringsstyrelsen som klageinstans. Med hensyn til de afgørelser, som træffes af direktoratet for søfarende, vil sikringsstyrelsen fortsat være ankeinstans, og styrelsens afgørelser vil som hidtil kunne indbringes for den sociale ankestyrelse.

Forslaget svarer i øvrigt med de ændringer, der nødvendiggøres af den forudsatte oprettelse af amsankenævne, til gældende lovs § 54.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 1975. Bestemmelsen om at henlægge sikringsstyrelsens kompetence som ankeinstans til amsankenævne foreslås dog først at træde i kraft den 1. april 1976.

Sager, som er indbragt for sikringsstyrelsen, men hvis behandling ikke er afsluttet den 1. april 1976, færdigbehandles af sikringsstyrelsen. Sager, som fra 1. juli 1975 ikke mere kan indbringes for ankestyrelsen, færdigbehandles af styrelsen, hvis de er indbragt for denne inden nævnte dato.